

## 1. KAPITOLA

---

### Před osmnácti lety

**B**ylo mi sedm let, když mě proklel čaroděj. Myslím, že k tomu došlo na charitativním gala-večeru. Nebýt čaroděje, onen večer by se nijak nelišil od jiných společenských událostí, na které mě dědeček brával. Večerní róby a smokingy, křišťálové lustry třpytící se v honosných tanečních sálech, v diskrétních koutech hrála smyčcová okteta. Naoko se tyto akce konaly, aby se vybraly peníze na všemožné nadace a charity zaštitěné znuděnými zbohatlíky, avšak ve skutečnosti byly hlavním cílem obchodní schůzky. Domlouvaly se tu politické podpory tohohle a tamtoho kandidáta, hledali se a přemlouvali potenciální sponzoři. Právě tady začínaly obchodní dohody, stejně jako manželství příslušníků vyšších vrstev – protože co jiného znamená mezi boháči manželství než jenom celoživotní obchodní dohodu?

Něčemu z toho jsem rozuměla už jako malá, nijak jsem nad tím však nepřemýšlela. Patřilo to k životu – nebo aspoň k životu dědečka Lea – a nikdy mě nenapadlo tento způsob života zpochybňovat.

Navíc mě bavilo oblékat si drahé načechrané šaty, které mi děda Leo kupoval. Líbilo se mi, že se mě dospělí ptají na názor, bavilo mě sledovat všechny ty překrásné ženy a pohledné muže, a především jsem moc ráda tancovala s dědou Leem, který mi vždycky dovolil, abych mu stoupla na nohy, a nikdy mě nezapomněl roztočit, abych si mohla hrát na princeznu z pohádky.

A později, když nás vyzvedlo velké černé auto a odvezlo nás k našemu bytu na Manhattanu, mě nechal, ať mu nadšeně vykládám o všem, co jsem viděla a slyšela, ptal se mě, co mi kdo řekl a jak to řekl, jestli při tom vypadali šťastní, smutní, nebo naštvaní. Ptal se mě, kdo během klíčových proslovů vypadal unaveně, kdo rozrušeně a kdo si něco brumlal pod vousy. Až o léta později jsem si uvědomila, že mě děda využíval jako takovou špiónku, jako pozorovatelku, protože lidé se před dětmi chovají jinak než v přítomnosti dospělých. Polevují v ostražitosti, špitají si s přáteli, přesvědčení, že si toho dítě nevšimne nebo to nepochopí.

Jenže já jsem si všímala. Od přírody jsem byla vnímavá a zvědavá a uměla číst v gestech i poznámkách. A po boku dědy Lea jsem celé roky tuto přirozenou zbraň brousila a přetvářela v něco užitečného, co využíval pro Stranu, avšak co jsem mu ráda propůjčovala, protože jsem mu chtěla pomoci, chtěla jsem, aby na mě byl pyšný, a také jsem si na tom vybudovala závislost. Byla jsem závislá na pozorování ostatních, snažila se je rozluštit, jako bych četla v knize, jejíž zvrát jsem dokázala rozšifrovat ještě před koncem.

Ten večer, kdy jsem potkala čaroděje, však tohle všechno ještě pořád leželo v daleké budoucnosti. Tehdy jsem byla celá nadšená, jak jsem se točila v kruzích, a plná zákusků, které mi s mrknutím podávaly servírky. Ještě stále jsem se točila, když mě dědeček povo-